

neste, som her er slaaet til Lyd for, og som der er Sympati for fra alle Sider. Den højtærede Minister sagde imidlertid noget, som jeg vil udtale mig imod. Ministeren mente, at Ungdomsskolens Undervisning i det hele burde fremmes ved, at de tekniske Skoler gik over til at blive Dagskoler, og han vilde opfordre de ledende Mænd indenfor de tekniske Skoler til at tage denne Sag op. Hvis der i det, som den højtærede Minister her udtalte, ligger et Ønske om, at selve de tekniske Skoler skal gaa over til at blive Dagskoler, maa jeg sige, at dette i Almindelighed ikke kan lade sig gøre. Der, hvor det lader sig gøre, sker det allerede nu. Forskellige Fag, f. Eks. Malerfaget, benytter allerede de tekniske Skoler som Dagskoler, men i det store og hele lader dette sig ikke praktisere. De tekniske Skoler er til for Haandværkslærlingenes Skyld, og Haandværkslærlingenes Hovedbeskæftigelse er at lære deres Fag praktisk; det er det vigtigste for Lærlingen, og det, han skal lære af Teori, maa han lære i en mere begrænset Tid under sin Uddannelse som Lærling. Hvis den højtærede Minister for Alvor vil rette en Opfordring til de tekniske Skolers ledende Mænd — og derved maaske forstaa Skolernes Forstandere og Lærere — om at rejse den Sag, vil han paa en uheldig Maade bringe de tekniske Skoler i en ny Konflikt med den Stand, som de er skabte for, og som har taget Initiativet til at rejse dem, nemlig Haandværkerstanden og de industridrivende, særlig dog Haandværkerstanden. Det er et Spørgsmaal, som der tidligere har staaet stærke Kampe om, og jeg tror ikke, det vilde være heldigt at faa en ny Kamp, saa der bliver Uro paa dette Omraade. Den tekniske Skole kan kun naa sit Formaal, naar det een Gang for alle slaas fast, at det er dens Hovedformaal at tjene de Erhverv, som har dannet den, og tjene dem paa den Maade, som disse Erhverv selv mener er den bedste. De kender jo deres Fag bedst, ligesom Landmændene bedst kender Forholdene indenfor deres Omraade, og ligesom Søfolk kender Forholdene indenfor Søfarten bedst. Man bør derfor lade Undervisningen i de tekniske Skoler foregaa paa de Tidspunkter og under de Former, som Erhvervene selv finder rigtige, alt selvfølgelig under billigt Hensyn til, at Erhvervene vil lytte til ethvert fornuftigt Raad, enhver Opfordring til at være saa imødekommende overfor Undervisningen, som det lader sig gøre. Men jeg vil gentage: at gøre de

tekniske Skoler i deres Egenskab af Lærlingeuddannelsesskoler til Dagskoler over hele Linien lader sig ikke gøre, og det er et Spørgsmaal, som ikke bør rejses.

Til Slutning vil jeg paa given Foranledning rette et Par Ord til den højtærede Indenrigsminister om en Sag, hvorom Ministeren udtalte sig forleden. Det drejer sig om et Spørgsmaal, der er opstaaet i Silkeborg Byraad. Her foretoges nylig Valg til Prisreguleringsudvalget med det Resultat, at Borgmesteren blev valgt til Medlem af dette Udvalg. Partistillingen i Byraadet er saaledes, at det bestaar af 6 Socialdemokrater og 5 Medlemmer, som slutter sig til Venstre eller Højre; Socialdemokraterne er altsaa i Flertal indenfor den valgte Del af Forsamlingen. Borgmesteren er det tolvte Medlem. Resultatet blev nu, at Borgmesteren stemte sammen med de 5 Medlemmer, som ikke er Socialdemokrater, saaledes at der faldt 6 Stemmer paa hver af de to Kandidater, af hvilke den ene var en socialdemokratisk Lærer, den anden Borgmesteren. Saa skulde Sagen afgøres ved Lodtrækning, og Borgmesteren havde den lunefulde Fru Fortuna med sig og blev valgt. Nu har den højtærede Minister hentydet til dette, idet han forleden erklærede, at han vilde misbillige det, som er sket; og han har ogsaa gjort det og har tilsendt Borgmesteren en Udtalelse om, at han misbilligede det skete og mente, at Borgmesteren, som er udnevnt af Indenrigsministeren, ikke burde optræde paa en saadan Maade, at han ved sin Afstemning forrykkede Partiforholdet mellem de valgte Medlemmer af Byraadet. Der er 6 mod 5, og saa burde Borgmesteren ikke tillade sig at gøre det Forhold til 6 mod 6 og endnu mindre tillade sig at blive begunstiget af Fru Fortuna, saa han blev valgt.

Her rejser sig for mig det Spørgsmaal: Med hvilken Ret og ifølge hvilken Lov tillader Indenrigsministeren sig at forbyde Borgmesteren at stemme efter sin Overbevisning? Borgmesteren sidder ikke som Formand for Byraadet i Kraft af en eller anden Naadesakt fra Indenrigsministerens Side, allermindst fra den nuværende Indenrigsministers Side, han sidder der i Henhold til Loven. Jeg skal helt se bort fra alle mulige Opportunitetsbetragtninger om, hvad der var det heldigste, Borgmesteren kunde have gjort. Her er det simple Spørgsmaal: Havde Borgmesteren Ret eller ikke, naar han har handlet, som han her har gjort? Har Indenrigsministeren Ret til at sige til ham: „Det maa du ikke, jeg